

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΗ ΜΟΜΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 15 — 'Εν δε ταῖς ἑταρ. φρ. 16 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 22

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΤΗΤΗΣ.

3285

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΤΡΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡΑΓΚΑ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ.
ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚῳ ΦΡΑΓΚΑ ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΕ.

Διὰ τοῦτο γίνεται σήμερον γενικὴ διανομὴ ἐν Ἀθή-
ναις καὶ ἐν Πειραιεῖ διὰ τοὺς θέλοντας νὰ ἐγγραφῶσι
συνδρομητὰς, οἵτινες καὶ ὑπογράφοντες καθαρὰ μετὰ τῆς
διευθύνσεως αὐτῶν ἀποστέλλουσι τὴν αἴτησιν εἰς τὸ
γραφεῖόν μας

Ὁ διευθυντὴς τοῦ **Μη Χάνεσαι**
Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ.

100
σα,

ΦΡΟΥ — ΦΡΟΥ

Δ 3

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ **Μη Χάνεσαι** ἔχει ὑπ' ὄψιν αὐτῆς
νὰ εἰσαγάγῃ σπουδαίας μεταρρυθμίσεις εἰς τὸ **τρίτον**
τοῦτο ἔτος.

Καὶ ἄλλοτε εἶπωμεν ὅτι τὸ ἰδεώδες τῆς Διευθύνσεως
τοῦ **Μη Χάνεσαι** εἶναι νὰ καταστήσῃ αὐτὸ ὡς πρὸς
τὸ καλλιτεχνικὸν καὶ τὴν ποικιλίαν τῆς ὕλης ἀθηναϊκῶν
Φυγαρῶ.

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐλπίζει νὰ προσεγγίσῃ πλείοτερον
πρὸς τὸ ἰδεώδες αὐτό,

Ἄλλὰ πρὸς τοῦτο ἔχει ἀνάγκην αὐξήσεως τῶν συν-
δρομητῶν αὐτῆς.

Ἡ αὐξήσις αὕτη θὰ ἔχη ὡς πρῶτιστον ἀποτέλεσμά
τὴν **τετράκις τῆς ἐβδομάδος ἐκδοσιν τοῦ Μη**
Χάνεσαι.

Τῆς συνδρομῆς δὲ μενούσης τῆς αὐτῆς, ἔσται πολὺ
συμπεριωτέρα διὰ τοὺς τακτικὰς ἀναγνώστὰς ἡμῶν ἢ
ἐγγραφῆ αὐτῶν ὡς συνδρομητῶν ἢ ἢ κατὰ φύλλον ἀγορὰ
τοῦ **Μη Χάνεσαι**, ἥτις οὕτω κατὰ τὴν παρούσαν τῆς
ἐβδομάδος ἐκδοσίν του ἀνατιβιάζει αὐτὴν εἰς δραχμὰς
20,80.

Ὅταν εἶδον τοὺς ὑπασιπιστὰς τοῦ Βασιλέως μὲ τὰ νέα
τῶν κρῆνη ἐσκεπτόμην ποῖον ἐξ αὐτῶν νὰ παρακαλέσω
νὰ μοὶ δανείσῃ ἐν διὰ τὸ κομμοδινόν μου.

Εἰς τὴν Στοῶν καθ' ἡμέραν ἀναγινώσκω μίαν εἰδο-
ποίησιν: **Χρηματοκιβώτια Herlitzka**, προμηθευτοῦ τῆς
Α. Μ... καὶ μοὶ ἔρχεται ἡ ἰδέα νὰ τιμακτῆσω τὸν βασι-
λέα μας εἰς τὸν δρόμον καὶ νὰ τὸν ἐρωτήσω:

— Τέλος πάντων, ἀδελφε, πόσα χρηματοκιβώτια τὸν
χρόνον χρειάζεσαι;

Καὶ ἂν μὲ ἐρωτήσῃ τὸ διατί θὰ τῷ συμβουλεύσω νὰ
κάμῃ μὴ γιὰ πάν. τὸ λογαριασμό του διὰ νὰ ἡσυχάσῃ
καὶ ὁ προμηθευτὴς τῶν χρηματοκιβωτίων του, καὶ ἡμεῖς,
ἀπὸ αὐτόν.

Ἱστορικὸς δημώδης διάλογος :
— Βρὲ δὲ μοὺ λές γιατί ὁ Τρικούπης ἤθελε νὰ βγά-
λωμε τὸν γέρω-Καλλιφρονᾶν βουλευτὴ ;
— Γιατί εἶναι γέρος καὶ πρέπει νὰ πεθάνῃ βουλευτῆς.
— Ἀμ! αὐ. δὲς γιατί δὲν ἀφίνει τὸν Κουμουνοῦρον
πὸνναι γέρος νὰ πεθάνῃ πρωθυπουργός !

100

Προκειμένου περί της συστάσεως του εν Ακρίσει 'Ερωτηρίου, εις πρωτοδικής :

— 'Επειδή διὰ τούτους 'Ερωτηρίους δὲν ὑπῆρχε Κυριαρχία κατεσκευάσθη ἡ Ακρίσις.

'Ελέγετο ὅτι ὁ Ροντήρης διορίσθη καθηγητὴς ἐνεκα τῶν συγγραμμάτων του. Καὶ εἰς :

— 'Ενεκα αὐτῶν ἴσα ἴσα ἔπρεπε νὰ μὴ διορισθῆ ποτέ.

Φαντασθῆτε ὅτι τὴν αὐτὴν ἡμέραν τοῦ διορισμοῦ τοῦ Ροντήρη τὸ 'Εθνικὸν Πνεῦμα διεκήρυττε ὅτι ὁ Κομμουνιστὸς εἶχε ἀπόφασιν νὰ καθαρίσῃ τὸ Πανεπιστήμιον.

'Ο εὐφύεστατος σατυρικός μας ἔλεγε :

— Μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ Ροντήρη πρέπει νὰ διορισθῆ καὶ ἄλλος τις, καθηγητὴς τῆς 'Ερμηνευτικῆς, ἰδρυομένης τῆς ἑδρας χάριν τῶν παραδόσεων τοῦ Ροντήρη.

Καὶ ὅμως ἐπέερασε καὶ ὁ διορισμὸς αὐτὸς μόνον μὲ ἓν πτόρισμα τῆς Παιδαγωγείας, ἡ ὁποία περὶ τοῦ ἄλλου διορισθέντος καθηγητοῦ δὲν εἶπε οὐδὲ λέξιν.

Εἰς τὸ γραφεῖον τῆς φρίνεται, ὅτι οὐδεὶς εὐρίσκειται ἀξίων θέσιν καθηγητοῦ ἱστορίας.

'Ημεῖς περὶ τοῦ ἄλλου αὐτοῦ διορισμοῦ τοῦτο μόνον λέγομεν :

Τὸν κ. Τζιζανόπουλον διεδέχθη ὁ κ. Πατσόπουλος.

Προκειμένου περί τοῦ διορισμοῦ τοῦ Πατσόπουλου :

— 'Ο Λαμπρὸς εἰς τὴν περιστάσιν αὐτὴν ὑπῆρξεν οἰκόπεδον κατὰκρηθὲν ὑπὸ τῆς συμμαχίας.

Τὴν περιγραφὴν τοῦ ἀνεκτορικοῦ χοροῦ τῆς α'. τοῦ

ἐτους ἀφίνομεν εἰς τὴν Διάπλασιν τῶν Παίδων ... Εἰς τὸ cotillon εἶχε κατὰκρηθῆ πλέ bal d'enfants.

Αὐτὸς ὁ χορὸς, ὁ ὅποιος εἶτο ἄλλοτε—καὶ εἰναι—ὁ μόνος ἐπίσημος πρέπει νὰ προσκαλῶνται μόνον οἱ ἔχοντες δην ὅπωςδὴποτε τίτλον, ἐπαρεγεμίσθη ἐφέτος ὁ οὐδὲ, χάρις εἰς τὸν Χαδζή-Πέτρον, ὅστις ἐκοκλήθη τῆρκα. Καὶ τί προσκλητῆρια ! Μὲ γράμματα, ἀγγυῦρες μασκότ !

Μὰ τέλος πάντων αὐτὸς ὁ Χαδζή-Πέτρος ὅλας ταῖς δουλειαῖς θὰ ταῖ ἀμνή ;

Κάπου ἀνεγνώσαμεν ὅτι συνεστήθη νέος πολιτικὸς σύλλογος Ἀνατολικῆ Ὀμοσπονδία. Ὅταν μᾶθητε ὅτι ὁ σύλλογος οὗτος ὑπῆρχε πρὸ τριετίας, ὅτι ἦτο ὁ γελοῖος ἐκεῖνος μυστικὸς κύκλος τοῦ γελοιοδραστήρου Ρήγα, ὅτι ἦτον ἐκεῖνος ἐντὸς τοῦ ὁποίου μὲ τρόπον καὶ ὑπὸ διαφόρους συμπληθητικὰς προφάσεις συχνὰ πυκνὰ ἀρχειοῦξοι τοῦ βαλκαντιοῦ τῶν μελῶν ἐγίνοντο, ὅτι ἀπετελεῖτο ἀπὸ τὸν Στούπην, Κιτσιμπάλην καὶ τὴν λοιπὴν παρέαν, θὰ ὁμολογήσατε ὅτι τοῦτο τὸ κοινὸν ἔχει μετὰ τῆς Ἀνατολικῆς ἢ Ὀμοσπονδίας των, ὅτι ἀποτελεῖται ἐξ εὐνούχων.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ Κιτσιμπάλη, κελὸν εἶναι νὰ μᾶθητε, πῶς παρεδέχθη ὅτι εἶναι λιβελλογράφος. Ἐνθυμεῖσθε ὅτι ὁ δικνομεύς τῶν κατὰ τὰς ἐκλογὰς λιβελλῶν ὁμολόγησεν ἐν τῇ εἰσαγγελίᾳ, αὐτὸν ἐργάτην τῶν λιβελλῶν, τὴν αὐτὴν ὥραν καθ' ἣν ὁ πιλοπόλης μετὰ πρωταρχνοῦς θρασυτήτος ἤρνετο τὸ ἀνανδρὸν ἐργον του ἐνυπογράφου διὰ τῆς Παιδαγωγείας. Ἡμεῖς τὸν προεκκαλέσαμεν νὰ τὸ διαψεύσῃ καὶ ἐσιώπησε. Ἐλέγομεν μάλιστα τότε ὅτι ἐνησυχολόμεθα μὲ αὐτὸν μόνον διότι εἶνε

ἀστεῖον ἐπεισόδιον κατὰ τὸν γάμον. Ἡ νύμφη ἐγκλειεῖται μετὰ πολλῶν ἄλλων νεκνίδων εἰς τι δωμάτιον κλειοῦσα ἐρμητικῶς τὴν θύραν, ὁ δὲ γαμβρὸς μετὰ φίλων του τινῶν νέων κάμνει ἐφοδὸν εἰς τὸ δωμάτιον θραύει τῇ βοήθειᾳ τῶν φίλων του τὴν θύραν ἀρπάζει τὴν νύμφην του καὶ τὴν ὀδηγεῖ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Πρὸς τοὺς Λουστραλιανοὺς ἢ γυνὴ εἶνε ἀφορμὴ διηγετικῶν πολέμων μεταξὺ τῶν διαφόρων φυλῶν πρὸς τοὺς Ἰνδοὺς τῆς βορείου Ἀμερικῆς ὁ Hearne λέγει, ὅτι διὰ νὰ κατέχη εἰς ἀνὴρ μίαν γυναῖκα, πρέπει αἰωνίως νὰ πκλαίῃ κατὰ ἐχθροῦ τινος, ὅστις ἐπεθύμησε τὴν γυναῖκα του. Κατὰ τὸν Darwin ἐπίσης οἱ Guanans φυλὴ τῆς Ν. Ἀμερικῆς οἱ νέοι δὲν νυμφεύονται πρὸ τοῦ 21 ἔτους τῆς ἡλικίας των, διότι δὲν ἔχουν τότε τὰς ἀπαιτουμένας δυνάμεις διὰ νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν γυναῖκα των.

Τὸ αὐτὸ παρατηρεῖται εἰς ὅλην τὴν ζωολογικὴν κλίμακα, πάλιν δηλαδὴ πρὸς κατοχὴν τοῦ θήλεος.

'Η πάλιν αὕτη ἡ γινομένη ἀναγκάως μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν ἐπιφέρει πλείστα ἀποτελέσματα, τὰ ὅποια ἐκ πρώτης ὕψεως δὲν δύναται τις νὰ φαντασθῆ. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν κατὰ τὰς μάχας ταύτας βεβαίως ἐλαττοῦται κατὰ τι πρὸς δὲ ἡ μυσικὴ δύναμις, τὸ ἀνδρικὸν σθένος καὶ ἡ πολεμικὴ ὀρμὴ ἀναπτύσσονται κατ' ἀνάγκην. Ἐκαστος γνωρίζει ὅτι ἡ συνεχὴς ἐκθεσις εἰς κινδύνους καθ-

Ἡ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΜΑΣ.

πρόεδρος τοῦ Ἐμποροβιομηχανικοῦ συλλόγου. Τώρα ἀνεγνώσαμεν ὅτι παρητήθη ἀπὸ τὸ ἀξίωμα. Ἄλλ' ἐξηγήσαμεν καὶ ἐμάθομεν ὅτι οὐδέποτε τὸ ἔλαβε καθόσον ἐψηφίσθη μόνον ὑπὸ 30 μελῶν ἐν συνεδριάσει, οὐχὶ ἐν ἀπαρτίᾳ, τοῦ συλλόγου τούτου ἀριθμοῦντος ὑπὲρ τὰ τριακόνσια μέλη. Καὶ τώρα ὅτε οὔτε αὐτὸ τὸ ἀξίωμα ἔχει τὸν ἀφίνομεν μέσα εἰς τὰ καπέλλα του μουντζουρωμένον, μὲ τὸν Ὀλύμπιον ἐκ δεξίων καὶ τὸν Στούπην ἐξ εὐώνυμων.

Τόσον ψυχρὰ μοὶ ἐφάνη ἡ παρμονὴ τῆς πρωτοχρονιάς, ὥστε ἐπεθύμησα νὰ συνέπιπεν ἐκεῖνην τὴν ἡμέραν ἢ ἐκ Γόρτυνος ἀφίξις τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Τουλάχιστον θὰ εἶχομεν περισσότερα συρίγματα.

Καὶ ὅμως κινήσις ὑπῆρχεν. Αἱ κυριαί, αἱ δεσποινίδες, ἢ παιδοῦλες, οἱ κύριοι, οἱ νέοι, οἱ νεανίαί, τὰ παιδάκια, τὰ γεροντοπαλλήκαρα, ὅλοι ἠγόραζον κατὶ ἡ εθῦμαζόν κατὶ.

Πρὸ τῆς βιτρίνας τοῦ Μάϊφαρτ, ἴστατο ληστρική συμμορία... καρδιῶν μὲ τὴν ἀρχιληστήν της, ἀπόσπασμα χαρμεῖου μὲ θεσπεσίαν σουλτάνν ἐπὶ κεφαλῆς, ἀξίζουσαν χιλίους στίχους Μυσσέ, σύμπλεγμα κεφαλῶν καλλιτεχνικῶν, ἐκάστη τῶν ὁποίων ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρότυπον εἰς τὸν Ραφαῆλ ἢ τὸν Βάνδουκ, γύρω μίαις, καλλιτεχνικώτερας ὄλων, ἢς ἡ κάτοχος ὀλοσώμος ἐφαίνετο ὡς ζῶν ἐργον τοῦ Κανόβα. Καὶ ἐγὼ βλέπων ἐσθωεν τῆς βιτρίνας τὸ vis-à-vis μου αὐτοῦ, ἠπατήθην, ἐνόμισα ὅτι ἦτο ἄλλη νέκ βιτρίνα τοῦ Μάϊφαρτ ἀπέναντί μου καὶ ἠτοιαζόμην νὰ πωληθῶ ὀλόκληρος διὰ ν' ἀποκτήσω μόνον τὸ μεσαῖον ἐκεῖνο ἀριστοτέχνημα.

Καὶ ὅταν ἤναψαν τὰ φῶτα, ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἠσύχασαν ὅλα. Καὶ ἤρχισεν ἄλλη κινήσις, μάλλον βωβή, εἰς αἰθούσας ποικίλας καὶ ὅλας διαφόρους. Χαρτοπαίγνια, βασιλόπητες, γέλωτες, κἀπνοί, μειδιάματα, ἀπελπισίαί, ἀγανακτήσεις, εὐφυολογίαί, διαχύσεις γλυκὰ λογάκια καὶ γλυκύτερα ματάκια. Καὶ τὸ πρῶτὸ κόπως, δῶρα, ἐπισκέψεις, ἐπισκεπτῆρια, συλληπητήρια, ἀναστεναγμοί, εὐχαί. Καὶ εἶτα τὴν ἐπομένην ψῆχος, καὶ εἶτα χιών, καὶ εἶτα αἱ Ἀθηναὶ ἐξύπνησαν χιονισμέναι τὸ ἄλλο πρῶτ, ὡς χιονοῦμισσα ἠδυπαθῆς, ῖργῶσα καὶ κεκαλυμμένη μὲ κατὰλευκον δαντέλαν. **Blowitz.**

Εἰς τὰ Γεννηθία τῆς

Τί κόσμος, τί φωτοστολή, τί λούλουδα καὶ τί χερὰ
 Ὅλα μαζὴ κυκλῶνανε τὴν κόρη τὴν εὐγενική,
 Κ' ἐκεῖνη μεσ' τὴν εὐμορφίᾳ ἴτυμένη τὴν παρθενική,
 Φαίνονταν πῶς γεννιῶτανε στὸν κόσμ' ἀκόμα μιὰ φορά.

Παιδι ἀκόμη ὡς ἐχθὲς ἡ κορ' ἡ τόσω ντροπαλή
 Τώρα δὲν τρέχει δὲν πηδᾷ, καὶ σκέπτεται ὅταν μιλῇ.

Κόρη χρυσοῦ! χαμήλωσε τὰ μάτια σου τὰ γαλανά
 Στὸν οὐρανὸ μας Χερουβιμ μόνον, δὲν φτερουγίζουν.
 Ὁ ἥλιος εἰς τὴν πλάσι μας χύνει φωτιαῖς παντοτεινά.
 Κόρη, τὰ μάτια σου σκυρτὰ γιατί...φωτιαῖς σκορπιζουν.

Παιδι ἀκόμη ὡς ἐχθὲς, ἡ κορ' ἡ τόσω ντροπαλή
 Τώρα δὲν παιζει δὲν γελᾷ, καὶ σκέπτεται ὅταν μιλῇ.

Παιδί.

ἰστά τὸν ἀνθρωπον ἀδιάφορον πρὸς αὐτοὺς καὶ γενναῖον. Παραλείπομεν ἐνταῦθα τὸν μηχανισμόν, δι' οὗ συμβαίνει τὸ φαινόμενον τοῦτο, διὰ νὰ μὴ ἐκταθῶμεν πολὺ.

Κατὰ φυσιολογικὸν δὲ νόμον τῆς κληρονομικότητος, καθ' ἓν αἰ ἰδιότητες αἰ κληθεῖσαι κατὰ τὴν ἐφηβὸν ἡλικίαν ὑπὸ τῶν γεννητῶρων μεταδίδονται εἰς τὰ τέκνα κληρονομικῶς κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν καὶ εἰς τὸ ἀντίστοιχον φύλον κυρίως, σπανίως δὲ καὶ εἰς τὰ δύο συνάμα, ἔπειτα ὅτι ὁ ἀρρενωπὸς χαρακτήρ μετεδίδετο μάλλον εἰς τὰ ἀρρενα τῶν τέκνων, τὰ ὅποια εὐρισκόμενα εἰς τὰς αὐτὰς, καὶ σὺν τῷ χρόνῳ, ποικιλώτερας περιστάσεις ἢ οἱ γονεῖς μετέδιδον τὸν χαρακτήρα των διὰ τὸν αὐτὸν λόγον εἰς τὰ ἀρρενα πάλιν τῶν τέκνων καὶ οὕτω καθεξῆς ἐνῶ οἱ ἀσθενεῖς καὶ νικηθέντες ἀνδρες ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον κατεστρέφοντο ἢ ἀφίνοιν ὀλιγίστους κληρονόμους τῶν ἐλαττωμάτων των. Ὅστε κατ' αὐτὸν τρόπον διετηρεῖτο καὶ δικαιωνίζετο τὸ ἦθος τοῦ ἀνδρὸς τὸ τῶσον διαφέρον τοῦ τῆς γυναικὸς, καὶ προκύπτουσαν ἐκ μόνου τοῦ φυσιολογικοῦ λόγου, ἐν ἀνωτέρω ἀνεπτυξάμεν, τοῦ ἐνοστικτοῦ τοῦ ἐρωτος δηλαδὴ.

Ἄλλὰ προστίθεται καὶ ἐτέρη ἡδη αἰτία, ἥτις θὰ ἐπιτείνῃ ἐτι πλέον τὴν διαφορὰν τοῦ ἦθους τῶν δύο γενῶν. Ἡ αἰτία αὕτη εἶνε ἕτερον φυσιολογικὸν φαινόμενον, εἶνε ὁ καρπὸς τοῦ ἐρωτος. Ὅταν ἡ γυνὴ φθάσῃ εἰς τὴν ἐν-

διαφέρουσαν τὴν κτᾶσταν, ἐννοεῖται οἴκοθεν ὅτι δὲν δύναται νὰ παρακολουθήσῃ τὸν ἀνδρα ἀρκούντως εἰς τὸν περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα, ἀφ' ἐνὸς μὲν διότι μηχανικῶς ἐμποδίζεται ὑπὸ τοῦ νέου σχήματος τοῦ σώματός της, ἀφ' ἐτέρου δὲ ἀπασχολεῖται ἐκτελοῦσα ὅ,τι τῇ ὑπαγορεύει τὸ μητρικὸν ἐνοστικτον, φροντίζουσα δηλαδὴ, περὶ τοῦ τέκνου τὸ αὐτὸ φαινόμενον καὶ εἰς ὅλα τὰ λοιπὰ ζῶα ἐπιφέρει διαφορὰν τινα καὶ ἀλλαγὴν τοῦ βίου εἰς τὰ ἴθλεα, ἢ μεταβολὴ δὲ αὕτη οὐχὶ ὀλίγον ἐπιδραῖ ἐπὶ τῆς ὅλης ἱστορίας τοῦ βίου των.

Ὁ ἀνὴρ ὅμως ὢν καθ' ὅλα ἐλεύθερος καὶ ἀποκτῆσας ἡδὴ ἐν μέρει, ὡς εἶπομεν, τὴν βώμην καὶ τὸ θάρρος κατὰ τοὺς διηγετικὸς ἀγῶνάς του, μοιραίως ἔπρεπε νὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην καὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων διότι διὰ νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν φυλὴν, εἰς ἣν ἀνήκεν. Ὁφείλε νὰ πολεμήσῃ διὰ νὰ νικήσῃ δὲ εὐχερέστερον ἔπρεπε νὰ καταγίνηται νὰ ἐφεύρη τὰ τελειότερα ὄπλα καὶ ἰδοὺ ὁ ἀνὴρ στρατιώτης καὶ ἐφευρέτης ἐργαλείων πολέμου διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ δὲ ἕκαστος ἐκὺτὸν ὄφειλε νὰ ἔχη τὰ καλλίτερα ὄπλα ἢ ἐργαλεῖα πρὸς ἀπόκτησιν τῆς τροφῆς, ἐνδυμασίας, κατοικίας, κ.τ.λ. καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς πρώτας ἀνάγκας τοῦ βίου. Τὰ ἱκανώτερα καὶ θαρραλέωτερα μέλη μίαις κοινότητος ἀνελάμβανον τὴν διεύθυνσιν τῶν ὑποθέσεων αὐτῆς καὶ ἰδοὺ ἐν στοιχειώδεις

Ο ΑΝΗΡ ΚΑΙ Η ΓΥΝΗ

ὑπὸ

ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΗΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΝ ΕΠΟΨΙΝ.

Οἰκιδῆποτε καὶ ἂν ἦτο ἡ σχέσις τῶν ἀνδρῶν πρὸς τὰς γυναῖκας κατὰ τοὺς προϊστορικοὺς χρόνους, εἶτε δηλαδὴ ὑπῆρχεν ἡ κοινογαμία, ὡς παραδέχεται ὁ Lubbock, εἶτε μὴ, ὁ ἀγὼν μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν διὰ τὰς γυναῖκας ὑπῆρξε πάντοτε, διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ ἐκλογὴ τοῦ φύλου, ἡ προτίμησις δηλαδὴ τοῦ ὠραίου, εἶνε ἐμφυτον εἰς τὸν ἀνθρωπον, οὐχὶ δὲ ὀλιγώτερον καὶ εἰς τὰ ζῶα. Πρὸς δὲ τὸ φαινόμενον τοῦτο τῆς πάλης διὰ τὴν γυναῖκα παρατηρεῖται ἐτι καὶ νῦν εἰς μέγαν βαθμὸν παρὰ τοὺς διαφόρους ἀγῶνας ἢ ἡμιαγῶνας λαοὺς παρὰ τοὺς βαρβάρους ἔθνεσιν ἢ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Εὐρώπῃ ἔθιμα τινα κατὰ τὸν γάμον ὑπομιμνήσκουσι τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς κινδύνους. οὗς κατέβαλλεν ὁ ἀνὴρ πρὸς ἀπόκτησιν τῆς γυναικὸς.

Οἱ εἰς τινὰς πόλεις τῆς Τουρκίας συμβαίνει τὸ ἐξῆς

κακὸς γνωρίζει ὅτι ἡ συνεχὴς ἐκθεσις εἰς κινδύνους καθ-

ΕΥΤΥΧΙΑΙΣ

Ἦλθε κ' ὁ νέος χρόνος με θέρυβο καὶ ζάλη, χαρτιὰ 'στὸ κάθε σπῆτι, χαρτιὰ 'στὸν καρφενέ, καὶ ὄλοι, ὅπως πέρσι, ἐπαίξανε καὶ πάλι ρολίνα, τέρσο τίρο, πλακάκια, λασχενέ. Εἰς τὰ τραπέζια ὄλοι ἐσκύφτανε σπρωγμένοι, κ' ὄλοι τὴν ἄλλη μέρα 'βρεθήκανε χαμένοι.

Ποιὸς κέρδισε; κανένας. ὄλοι τὰ ἔχουν χάσει, αὐτὸς πενήντα φράγκα, ἐκεῖνος ἑκατὸ, θυμόνει ὁ καθένας καὶ τοῦρχειται νὰ σκάση, καὶ ναῦρω μία μούρη χαρούμενη ζητῶ. Ἐβαλα μιὰ δεκάρα κ' ἐγὼ εἰς τὸν Καθβάλο, καὶ δὲν εὐρίσκω τόπο τὰ κέρδη μου νὰ βάλλω.

Ἐγινε κ' ἡ παράτα με τὰ κινούρια κρᾶνη. . . Τὰ ἴδατε ἀλήθεια; μὰ εἶναι μιὰ χρά! Φτοῦ! φτοῦ! κανένας ξένος νὰ μὴ μᾶς τὰ βρασκᾶνη, φτοῦ! φτοῦ! εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἄλλη μιὰ φορὰ. Μακκίριοι ἐκεῖνοι οἱ φτερωτοὶ σπαθᾶται, ποῦ καὶ με κρᾶνη τῶρα θὰ μπαίνουν 'στὸ Παλάτι.

'Στὴν τόση εὐτυχία μᾶς ἔλειπαν τὰ κρᾶνη, μὰ νά! ποῦ τέλος πάντων τὰ ἔχουμε κ' αὐτὰ. . . τοὺς νεωτερισμοὺς μᾶς κκνεῖς ποτὲ δὲν φθάνει,

κ' ὁ νοῦς μας εἰς τὰ πρῶτα στιγμὴ δὲν σταματᾶ. Πάντα ἐμπρὸς τραβοῦμε κ' ὄλα τὰ θέμε νέα, ἀκόμη καὶ εἰρήνη με περικεφαλαία.

Τιμὴ λοιπὸν 'στὰ κρᾶνη τ' ἀκριβοπληρωμένα, ποῦ καὶ τὸν καταγκιόζη τὸν δείχνουν σοβαρό! Μὰ τί καλὰ θὰ ἦταν, ἂν εἶχα κ' ἐγὼ ἕνα, 'στὸ σπῆτι μου γιὰ λοῦσο συχνὰ νὰ τὸ φορῶ. Ἦ κᾶν γιὰ τὸ κεφάλι ἂς μούθιναν στολίδι τὴν περικεφαλαία τοῦ Παρρασκευαῖδη.

Ἐγινε κ' ὁ μεγάλος χορὸς εἰς τὸ Παλάτι, καὶ ὁ Γλυκύτατός μας εὐρέθηκε ἐκεῖ ὠραῖος ὅπως πάντα καὶ με κοιλιὰ χορτάτη, γεμάτος ἁρμονία, γεμάτος μουσική. Κ' αὐτὸς ἐλαχταροῦσε τὰ πόδια νὰ 'μπερδέψη, πρὶν ἢ Βουλὴ τὸν κᾶνει 'στ' ἀλήθεια νὰ χορδέψη.

Κ' οἱ πρόστυχοι ἀκόμη ἐσίμωσαν 'στὸ θρόνο, καὶ ἐφυγαν πιόμενοι καὶ με κοιλιὰ γεμάτη. . . καλὸ κ' αὐτὸ ἀλήθεια ποῦ μιὰ φορὰ τὸ χρόνο τρώει κ' ὁ κυριάρχης λαὸς ἀπ' τὸ Παλάτι. Ἄλλὰ ἐμένε μόνο δὲν κάλεσαν 'στὸν μπάλω, γιὰτ' ἐμάθην πῶς τρώγω μονάχος ἕνα γάλλο.

Καὶ ὕστερ' ἀπὸ τόσα γλυκὰ, πιοτὰ, καπόνια, καὶ ὕστερ' ἀπὸ τόσο χορὸ καὶ ἁρμονία, —ὦ! τί χαρὰ καὶ τρέλλα!— μᾶς ἦλθαν καὶ τὰ χιόνια, καὶ ξέρετε, τὸ χιόνι σημαίνει εὐτυχία. Εἰρήνη, τὸς νη, καὶ χιόνια πλὸ πολλὰ... Χαρήτε, τοῦ χρόνου νὰ ἤμαστε καλὰ.

Souris.

Ἡ ΑΠΟΡΙΑ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ

Ὁ αὐτὸς ἐντιμος καὶ σεβαστὸς φίλος, οὔτινος τὸ Μὴ Χάνεσαι ἐφιλοξένησε μίαν ἀπορίαν, ἐπικνερχόμενος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος διαβιβάζει ἡμῖν τὰ ἑξῆς. Ἐζητήσαμεν παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως νὰ μάθωμεν ποῖαν οὕτως καὶ οἱ ὁμοφρονούντες αὐτῶ θὰ ἠκολούθουν ὁδόν, ἂν εὐθὺς μετὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ προσωικοῦ προεδρείου τῆς Βουλῆς ἤθελον βεβαιωθῆ ὅτι δὲν ἔχουσι τὴν πλειοψηφίαν, καὶ πλειοψηφίαν μάλιστα κατὰ τὰ ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν ἀπευθυνθεῖσα ἀπορίᾳ ἐκτιθέμεντα, ἤτοι μετὰ τῶν ἐκ τῶν παλαιῶν ἐπαρχιῶν ἐκλεχθέντων βουλευτῶν καὶ ἐὰν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἤθελον μείνει ἐν τῇ Βουλῇ συνεργαζόμενοι καὶ ἐπικουροῦντες τὰς τοῦ ὑπουργείου Κοινοβουλίου πράξεις, ἂς ἐπ' ἀρχῆς ἐπολέμησαν, ἢ ἤθελον ἀποσυρθῆ ἀφίνοντες ἢν εὐθύνην, εἰς οὗς αὕτη ἀνήκει. Καὶ ἐπὶ μὲν τῆς ἀπορίας μας ἐκείνης οὐδεμιᾶς ἐτύχουσαν ἀπαντήσεως, ἐνοήσαμεν ὅμως ἐκ τῆς Ὁρας, ὅτι κ' ἰδέαι ἐξ ὧν ἐμφορεῖται ἡ ἀντιπολιτεῖσις κλίνουσι νὰ δεχθῶσιν ἐν τῇ Βουλῇ τοὺς ἐκ Θεσσαλίας καὶ Ἠπείρου

προερχομένους βουλευτὰς ἐνεκα τοῦ ἐκτάκτου δῆθεν τῶν περιστάσεων καὶ διότι κατὰ νέον πολιτικὸν δῶγμα δὲν θέλει νὰ τιμωρήσῃ τοὺς υἱοὺς διὰ τὰ σφάλματα τῶν πατέρων. Τοῦτο δὲ σκέπτεται νὰ πράξῃ ἀφοῦ δοθῆ ἰσχύς νόμου εἰς τὰ σχετικὰ διατάγματα, τὰ ἐκδοθέντα ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῆς διαλυθείσης Βουλῆς. Βαθαίως ἡ ἀντιπολιτεῖσις θὰ φρονῇ ὅτι ἕνα νομιμοποιηθῆ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἡ θέσις τῶν διὰ παρανομιῶν ἐκλεχθέντων ἐκείνων βουλευτῶν πρέπει νὰ δεθῆ ἰσχύς νόμου 1) εἰς τὸ περὶ διοικητικῆς διαίρεσεως διατάγμα 2) εἰς τὸ περὶ δικαστικῆς διαίρεσεως τοιοῦτον 3) πρέπει νὰ ἀναθεωρηθῆ καὶ μεταρρυθμισθῆ ὁ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμος καὶ 4) νὰ δοθῆ ἄπασι τούτοις ὁπισθενεργὸς δύναμις. Ἐὰν λοιπὸν τοιαῦτα σκέπτηται ἡ ἀντιπολιτεῖσις καὶ ἂν διὰ συζητήσεως ταῦτα γίνωσι δεκτὰ δὲν θὰ συνεπιφέρουσι τᾶρα καὶ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν ἀπ' ἀρχῆς ὡς παρὰ νόμου, καὶ ἐκθέσεων ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῆς θεωρηθεισῶν καὶ πολεμηθεισῶν πράξεων τοῦ νῦν ὑπουργείου; Οἱ συλλαβόντες ὁπωσδήποτε μίαν τοιαύτην ἰδέαν ἀναντιρρήτως θὰ ἐσκέρθησαν καὶ παρεδέχθησαν ὅτι πάντα τὰ περὶ ὧν εἶρηται νομοθετήματα δύνανται τοῦλάχιστον νὰ εἰσαχθῶσι καὶ συζητηθῶσι μόνον μετὰ τὰς ἐξελέγχεις καὶ τὸν νόμιμον τῆς βουλῆς καταρτισμὸν καὶ ὅτι οὐδόλως δύνανται ἐν τοῖς πρὸς ἐξέλεξι τῶν ἐκλογῶν σχηματισθησομένοις τμήμασι νὰ συμπεριληφθῶσι καὶ οἱ ἐκ Θεσσαλίας καὶ Ἠπείρου προερχόμενοι βουλευταὶ, οἵτινες ἐκτὸς τῶν προεργηθέντων φέρουσι ἐν τῇ ἐκλογῇ αὐτῶν καὶ τὸ ἀμάρτημα, ὅτι ἐψηφοφορήθησαν ὑπὸ Ὁθωμανῶν, μὴ δόντων τὸν ὄρκον τοῦ πολιτοῦ καὶ ἐπομένως μὴ ἀποκτησάντων ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ἰθαγένειαν, ἐξ ὧν μάλιστα ἀνεδείχθησαν καὶ δύο βουλευταὶ. Ἄραγε καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο θέλει ἀποφασισθῆ νομοθετικῶς, ἐ-

σύστημα πολιτείας. Διὰ τῆς τοιαύτης δὲ ἐξασκήσεως καὶ διαθέσεως τοῦ πτωχοῦ ἤδη διανοητικοῦ κεφαλαίου τοῦ ἀνδρός, εἰς κυκλοφορίαν οὕτως εἰπεῖν, τάχιστα ἠύξησε καὶ ἐπολλυπλασιάσθη τὸ κεφάλαιον τοῦτο διὰ νὰ ἀφίχθῃ βαθμηδὸν εἰς τὸν βαθμὸν σήμερον ἀφίκετο. Ἐνῶ ἡ γυνὴ δι' οὗς λόγους εἴπομεν, μὴ δυναμένη νὰ ἀναμιχθῆ λίαν ἐνεργῶς καὶ ἐπομένως νὰ λάβῃ οἰκονομικῶς εὐθύνην τῶν πραγμάτων, κατ' ἀνάγκην ἐμεινε θεατῆς, ἐνδιαφερομένη ὅμως καὶ συγκινομένη εἰς τὸ ἐκτυλισσόμενον ἐνώπιον αὐτῆς δράμα, οὗ τὰ πρόσωπα ἐξ ἀνδρῶν συνίστανται. Ὅπωςδήποτε ὅμως θεάτρον με ἠθοποιούς ἄνευ θεατῶν θὰ εἶχε τὴν σημασίαν «πρόβατος» ὥστε κατὰ τοῦτο ἡ γυνὴ ἔχει τὴν σημασίαν καὶ τὸν λόγον τῆς ὑπάρξεώς της, διότι οὐχὶ σπανίως δι' αὐτὴν δίδεται ἡ παράστασις. Ἄλλ' ἔτι κωμικώτερον θὰ ἦτο ἐὰν θεατῆ μόνον ὑπῆρχον καὶ ἔχασκον ὡς χῆνες, ἠθοποιοὶ δὲ δὲν ὑπῆρχον. Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι ὡς ἀφετηρία τῆς ὑπεροχῆς καὶ ἀναπτύξεως διανοητικῆς τοῦ ἀνδρός ἐρησιμέυσαν λόγοι καθαρῶς φυσιολογικοὶ, εἰς οὗς μετὰ ταῦτα προσετέθησαν ἄλλαι αἰτίαι πολυπλοκώτεραι καὶ καθαρῶς ἐξωτερικαὶ, ποικίλαι κατὰ τὰς διαφόρους περιστάσεις, προκαλοῦσαι τὴν ἀντίδρασιν αὐτοῦ καὶ ἐπομένως τὴν δραστηριωτέρην λειτουργίαν τοῦ νευρικοῦ τοῦ συστήματος ἰ-

δίως. Αἱ αἰτίαι δ' αὐταὶ ὄλαι ἀνήκουσιν εἰς τὸν ἐξωτερικὸν κόσμον, εἰς τὴν Φύσιν. Ἡ Φύσις ὅσον εἶνε φίλη, τόσον εἶνε καὶ ἐχθρὰ τοῦ ἀνθρώπου ὡς καὶ παντὸς ἄλλου ὄργανισμοῦ τὴν φιλίαν δὲ ταύτην ἢ τὴν ἐχθρὰν ὁ ἀνθρώπος τὴν ἐννοεῖ διὰ τοῦ νευρικοῦ τοῦ συστήματος. Ὁσάκις ἡ Φύσις τὸν ἐρεθίσῃ δι' ἐνὸς τῶν φαινομένων αὐτῆς τοῦ ψύχους π. χ. ἢ τῆς θερμότητος τοῦ κάλλους τῆς ἀγονίας ἢ γονιμότητος ἐνὸς τόπου κ.τ.λ. εἰς τὸν ἐρεθισμὸν τοῦτον ἀντιδρᾷ ὁ ἀνθρώπος διὰ τοῦ ἐγκεφάλου αὐτοῦ πάντοτε πρὸς ὄφελός του, καὶ πάντοτε διδασκόμενος ὑπὸ τῶν ποικίλων περιστάσεων περὶ τῆς καταλληλοτέρης συμμορφώσεώς του πρὸς αὐτάς. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν ὁ ἐξωτερικὸς ἐρεθισμὸς προκαλῶν ἀεχνάως τὴν λειτουργίαν τοῦ ὄργανου τῆς διανοίας, ἀναπτύσσει αὐτό διότι κατὰ φυσιολογικὸν νόμον πᾶν ὄργανον λειτουργοῦν, τρέφεται καλῶς καὶ ἀναπτύσσεται τοῦ ναντίον δὲ ἀτροφεῖ καὶ ἐκμηδενίζεται, ὅταν δὲν ἐξασκῆται καὶ δὲν λειτουργῇ. Εἰς ὅσον ποικιλωτέρως σχέσεις εἰς ὄργανισμὸς μετὰ τῆς Φύσεως εὐρίσκειται, κατὰ τοσοῦτον ἡ τελειότης καὶ πρὸδος αὐτοῦ ἐξασφαλιζεται. οἱ στοιχειώδεις ὄργανισμοὶ καὶ τὰ εἰς τὴν κατωτάτην βαθμίδα τῆς ζωολογικῆς κλίμακος εὐρισκόμενα ζῶα, ἐντὸς λίαν περιωρισμένων ὄρων ζωῆς, καὶ πάντοτε τῶν αὐτῶν, ζῶντα, ἐξ

ἀνάγκης μένουσιν στάσιμα ἢ καὶ ὀπισθοδρομοῦσι, ὡς π. χ. οἱ σπύγγοι, τὰ ὄστρακοειδῆ κ.τ.λ. Ἐνῶ οἱ εἰς τὰς ἐναντίας συνθήκας εὐρισκόμενοι ὄργανισμοὶ τελειοποιοῦνται σὺν τῷ χρόνῳ. Ὅτι δὲ τὸ Μέσον ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς μορφῆς, τῶν φυσικῶν φυσιολογικῶν καὶ χημικῶν ιδιοτήτων τῶν ἀπλῶν καὶ μικροσκοπικῶν ὄργανισμῶν, τοῦτο ἐναργῶς ἀπέδειξαν καὶ τὰ τελευταῖα πειράματα τοῦ Pasteur. Ἐκ πάντων τούτων ἐξάγεται ὁ μέγας βιολογικὸς νόμος, ὁ τῆς ἐπιδράσεως δηλαδὴ τῆς Φύσεως ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦτου ἐπ' ἐκείνης καθ' ὅν «ἡ πρὸδος τοῦ ἀνθρώπου εἶνε εἰς εὐθεῖαν ἀνακλιθεῖσα μετὰ τὸ πλῆθος τῶν περιστάσεων τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου τῶν ἐπιδρασῶν ἐπ' αὐτοῦ.» Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸν μέγαν τοῦτον νόμον, δυνάμεθα κάλλιον νὰ ἐνοήσωμεν τὴν πρὸδον τοῦ ἀνδρός καὶ τὸ στάσιμον τῆς γυναικός. Ἐὰν δὲ θελήσωμεν νὰ τὸν ἐφαρμόσωμεν καὶ εἰς τὰ ἔθνη, θὰ ἐνοήσωμεν τὴν πρὸδόν τινων καὶ τὸ στάσιμον τῶν ἄλλων. Ἐπειδὴ ὁ ἀνὴρ ἐνεκα τῆς κτηθείσης βώμης καὶ τοῦ ὑπερπρᾶνου ἦθους του ἀνελάμβανε τὴν υπεράσπισιν τῆς κοινότητος, εἰς ἣν ἀνήκε, καὶ ἐγύμναζε βαθμηδὸν τὴν διανοίαν του φροντιζῶν περὶ τῶν καταλλήλων μέσων τῆς ἐξασφαλίσεως αὐτῆς καὶ τοῦ ἀτόμου του, ἐνῶ ἄγωνιζόμενος τὸν περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα εὐρίσκειτο εἰς ἐπαρῆν!

μετὰ πλειόνων σημείων τῆς Φύσεως, ἦτο φυσικὸν νὰ λάβῃ τὴν ὁδὸν τῆς πρὸδος. Τοῦναντίον ἡ γυνὴ μὴ λαμβάνουσα ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν διεύθυνσιν καὶ τὰ συμφέροντα τῆς κοινότητος ὡς ἐκ τῆς σωματικῆς καὶ φυσιολογικῆς τῆς καταστάσεως, ὡς παρατηρεῖται καὶ νῦν εἰς τε τὰ βάρβαρα ἔθνη καὶ τὰ πεπολιτισμένα τῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ στρεφόμενη εἰς κύκλον ἐνεργείας λίαν μικρὸν διαγραφέντα ὑπ' αὐτῆς τῆς φύσεως, μοιραίως ἐπρεπε νὰ καθυστερήσῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν, εἰς ἣν βαθμηδὸν ἀφίκετο ὁ ἀνὴρ μετὰ τοσαύτης ταχύτητος. Ἐξετάσαντες μέχρι τοῦδε τοὺς βιολογικοὺς καὶ φυσιολογικοὺς λόγους, δι' οὗς ἐπῆλθεν ἡ διαφορὰ τοῦ ἦθους καὶ τῆς διανοίας μετὰ τὸν ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικός, καὶ ἐπομένως ἡ διάφορος θέσις αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἄνευ παρεμβάσεως οὐδεμιᾶς εὐχῆς ἢ κατάρτας Θεοῦ τινος, ὡς διατείνεται πᾶς Δαμκλᾶς, ἂς ἴδωμεν ἐν ὀλίγοις ποῖα ἦτο ἡ θέσις καὶ ἡ τύχη τῆς γυναικός παρὰ τῷ ἀνδρὶ, ἐνόσω οὗτος βαθμηδὸν ἐβαδίζε πρὸς τὸν πολιτισμὸν, καὶ διατῆ σὺν τῷ πολιτισμῷ ἡ ἐλευθερία τῆς γυναικός περιωρίζετο καὶ ἡ διανοητικὴ αὐτῆς κατάστασις ἐγίνετο πολὺ ὑποδεεστέρα τῆς τοῦ ἀνδρός, ἢ μάλλον ἡ διαφορὰ ἐγίνετο καταφανεστέρα.

(Ἐπεὶ συνέχει ὁ

πικυρωμένου του διατάγματος, δι' ου εχορηγήθη εις τούτους το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι και μεταβαλλομένου ούτω του περι πολιτογραφήσεως και θρηγενείας νόμου;

Αλλά προς τί ταύτα πάντα; Η μη δια να καταρτίση ή μία ή ή έταίρα των μερίδων πλειονοψηφίαν πρέπει να κατασταφώσι, να διαστραφώσι, να στρεβλώθωσιν οι υπάρχοντες νόμοι; Ημεεις ούδαμώς βλέπομεν το εκτακτον των περιστάσεων, υπερ ή αντιπολίτευσις βλέπει. Αλλ' εάν τις παραδέχεται τούναντίον δεν θά ήτο μάλλον δεδικαιολογημένον άφου τα πάντα εκρύβηως ενεργούνηται, οι νόμοι καθ' εκάστην άσυστόλως καταπατούνται, Σύνταγμα κατ' όνομα μόνον υπάρχει, να συγκληθή έθνοσυνέλευσις προς αναθεώρησιν του θεμελιώδους νόμου εκ συναρπαγής τότε ψηφισθέντος, και διόρθωσιν των πλείστον εκ των νόμων μας; Η εάν τούτο δεν εινε δυνατον να επιτευχθή, δια τον άδέσποτον φόβον, εξ ου τινες κατέχονται παραλόγως, δεν θά ήτο τουλάχιστον δικαιον και νόμιμον να κηρυχθώσιν, ως πράγματι εινε, άκυροι αι εν Θεσσαλίαι και Ηπειρώ λαβούσαι χώραν εκλογαί και διακοπταμένων των συνεδριάσεων της βουλής να διαταχθώσι νεαι εκλογαί βουλευτων εις τας προσαρτηθείσας τη Ελλάδι επαρχίας;

Το ζήτημα ουδέ μικρόν εινε, ούδ' άνάξιον προσοχής. Μη σπεύδωμεν διότι πρόκειται περι τηρήσεως νόμων. Μη λησμονήτε τί έπραττον οι Ρωμαίοι και οι Έλληνες προκειμένου περι αυτών. Μη λησμονήτε ότι οι μεν εθυσίαζον τα τέκνα αυτών ως άπειθήσαντα τοις νόμοις ως ο Βρούτος, οι δε άνυτοις επέβαλλον τιμωρίαν την αυτοκτονίαν ως ο Χωρόνδας, και άλλοι παλιν εκυτούς εις εξορίαν επέβαλλον ένεκα της διατηρήσεως των νόμων ως ο Λυκούργος και ο Σόλων.

Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ.

Παρίσιον... Ιανουαρίου 1882.

Η άρχή του νέου έτους, ή μάλλον το τέλος του παλαιού έτους, από της Ανατολής, τον τόπον του Αι-Βασίλη, μέχρι της Δύσεως, τον τόπον του μη Αι-Βασίλη, εορτάζεται σχεδόν κατά τον αυτόν τρόπον· δηλαδή αι ημέραι αυται εινε ώρισμένα δια την επίσημον επαιτείαν.

Όταν ή κοινωνία καθιερώση έθιμά τινα εν ώρισμένω τόπω ή χρόνω, ή εκπέλεισις αυτών θεωρείται τότε άναγκαια και νόμιμος· ενθ εις πᾶσαν άλλην περιπτώσιν αι αυται πράξεις θεωρούνται βδελυραί και άνήθικαι ή ζηταί οικτου. Ούτω ή επαιτεία επί τη ευκαιρία της πρώτης του έτους επιτρέπεται καθ' όλην την Ευρώπην εις τοις μη εξ επαγγελμάτος επάιταις.

Η προσπέλασις των παρεών των δεσποινίδων της Γαλλίας επιτρέπεται και υπό των μη εξ επαγγελμάτος την τοιαύτην προσπέλασιν επιτρεπουσών.

Εάν δε είχωμεν και χοινωνικάς εορτάς, ως οι άρχαίοι Λέσβιοι και οι Ρωμαίοι κατά τινας ημέρας, θά εορτάζομεν και ημεεις χοινωνικώς.

Τα πάντα επιτρέπονται εν τη κοινωνία, άρκει μόνον να γίνωνται εν καταλλήλω τόπω ή χρόνω ή μορφή, και τα πάντα άπαγορεύονται εν έναντίω περιπτώσει τούθ' υπερ σημκίνας ότι ούδεν ήθικόν, καλόν ή κακόν άπολύτως ύπάρχει.

Εάν ο γενικός χαρακτήρ των εορτών του νέου έτους καθ' όλην την Ευρώπην όμοιάη, ούχ ήττον εκαστον των εθνών δίδει εις αυτάς ιδιαιτέραν τινα όψιν, ιδίαν φυσιογνωμίαν, δι' ης δύναται τις να μαντεύσῃ τον όλον χαρακτήρα του έθνους, την ψυχην αυτού.

Εις την Δύσει και μάλιστα κατά τα βόρεια κλίματα αι εορταί δεν περιβάλλονται τα έξωτερικά εκείνα σύμβολα ή σήματα των Ανατολικών λαών προς παράστασιν μιξς ιδέας, ή εορτήν ενός γεγονότος προς άναψυχήν, αλλ' εινε γυμναζι, ώστε βλέπει τις άμέσως ότι προτίθενται έμπορικόν σκοπόν μάλλον ή τον της εορτής· το κέρι τίθεται εν δευτέρω μοίρα· το άντίστορον δηλαδή του ή, τι συμβαίνει παρ' ημίν τοις Ανατολίταις.

Δεν θά υπάχη ο Παρισίνος εις το Θησεϊον, εις τας στήλας του Ολυμπίου Διός, ή εις την πνήγηριν του Γουδη και της Κολοκυθούς δια να μεθύσῃ από την βεραίναν χάριν του τάδε Αγίου, και ως μόνον άξιοθέατο πράγμα να βλέπη τοις όμοίους του και τινας κινήτου στραγαλατζήδες, αλλά θά μεταβή εκεί, διότι υπάρχον διαφόρων ειδών παίγνια τυχηρά, ή άντικείμενα μικράς αξίας εύρησστα ή άρησστα, μυρίων ειδών τίποτε, διάφορα θεύματα, φάρσες, διασκεδαστικά παίγνια κτλ.

Όλα ταύτα ήλεκτριζουσι το πλήθος, κινουσι το χρεμα από μιξς εις άλλην τσίπην, και ο τόπος της διασκάσεως εινε εν ταύτῳ και τόπος τοπικής μικράς ελπίσεως.

Δυσκόλως λοιπόν δύναται τις να φαντασθή τας παραμονάς της ήμέρας εκείνης, ήτις άποκλειστικώς προώρισται δια το χρέμα, ποίαν όψιν είχαν οι Παρισίοι.

Ός εκ συνθήματος τα μεγαλείτερα βουλευθάρτα από του ενός άκρου εις το άλλο της πόλεως επληρώθησαν υπό των ξυλίων παραπηγμάτων, ένθα οι νομάδες αυτών έμποροίκοι επώλουν άπειρων ειδών πράγματα εύρησστα ή άρησστα, ως και εν πάση πανηγύρει έχοντες άθρόον, τοις άγοραστάς ή ως επί το πλείστον τοις θεατάς.

Τα καταστήματα ήμιλλώντο πώς να καταστήσωσι την όψιν των θεατικωτέρων, επιδεικνύοντα, ως φιλάρεσκος γυνή, τα κάλλη των. Ιδίως δε τα πεμμέγιστα του Bon-marché και του Λούβρου ήσαν άξιοθαύμαστα δια τον πλούτον και την εσωτερικήν διακόσμησιν των πωλουμένων άντικειμένων· ήσαν αι κεντρικώτεροι αποθήκαι του χρέματος, το όποιον ερριπτον άρειδώς αι γυναίκες.

Από της πλουσιωτάτης γυναικός, την όποιαν περιμένει εξώθεν του Λούβρου μεγαλοπροπέης άμαξα με μεγαλοπρεπεστέρους ίππους, μέχρι της πτωχοτάτης, ήν περιμένουσιν έξω οι δύο μεγαλοπρεπείς πόδες της, έβλεπέ τις την αυτην άπληστίαν του βλέμματος επί των πωλουμένων άντικειμένων· το πρόσωπον ερυθρούν, αι χαρακτῆρες ήλλοιωμένοι και εν διεγέρσει έκπράζοντες επιθυμίαν καταχής. Ουδεις ούδέποτε άνήρ θά έχη την εύτυχίαν να τῳ βιβθούν υπό ώρχίας δεσποίνης ή δεσποινίδος τοιαύτα τρυφερά βλέμματα, οικ επισυρει μιξ δωδεκάς

ελτσών, ή εν manchon, ή εν επανωφόριον μεταξωτόν. Η Λουίζα εκλείπει τον βραχίλη της Μαρίας δια να τη δείξη εν πράγμα λυόμενα, καθ' ήν στιγμήν και ή τελευταία anteau της Λουίζας δια να επιστήσῃ την προεις εν άλλο άντικείμενον. Μία άύστηρά μαμα έχουσα όπισθεν μιαν θυγατέρα συμβαδίζουσαν εν σφιγκτά μετά εξαδέλφης ή φίλης, ή όποια έπαρά της μητρός προς μεγίστην χαράν της την να υπάχη εις το Λούβρον μετά της φίλης αυτης.

Συγγελώσι, συμβλέπουσι, συνθυμαζουσι, συνέλκονται, συντισιμπούνται κρυφίως από της μαμας, ρίπτουσαι το άπληστον βλέμμα των επί των πολυτελών πραγμάτων.

Όλίγον τι όπισω ακολουθεί εις στίχος δεκαετών δεσποινίδων εκ τεσσάρων προσώπων ώρσιων ή άσχημων. Τα δεσποινίδια ταύτα προσπαθούσι να έχωσι ύρος σοβαρών και ήλικιωμένων δεσποσυνών, αλλ' άκουσίως συμβατέρουσι των συγκινήσεων, τας όποιας μεταδίδουσιν εις αυτάς δια της φυσιογνωμίας των αι δύο πρώται μεγάλα δεσποινίδες. Δευτέρα μαμα προβαίνει, ής το ύρος δεικνύει ότι έχει άκαιτήσας όχι μόνον μητρός, αλλά και έρωμένης λίαν εύκόλου· αυτη έχει την άπόρασιν να έρδουση, και όχι μόνον να περιφέρηται· σύρει όπισθεν ής μικρόν κοράσιον πενταετές, το όποιον κρατεί ισχυώς με τας δύο μικράς χείρας του το φόρεμα της μαμας· ταματῆ ή μητηρ δια να έδη τι, άμέσως το κοράσιον ψούται επί του άκρου των ποδών του ανεγείρον και εν κερκλήν δια να έδη, αν εινε δυνατόν, τί θά άγοισή ή μαμα. Ένίοτε διατάσσει άφελώς την μητέρα να έ άγοράσῃ το τάδε πράγμα μεγάλης αξίας.

Μία άριστοκράτις κατέρχεται την κλίμακα του καταστήματος, σοβαρά, ρίπτουσα περιφρονητικά βλέμματα επί των γύρω της, αι όποιαι θαυμάζουσι το πολυτελές του φορέματός της και τα πράγματα τα όποια ήγόρασεν άδικηφορούσαι δια τα βλέμματα. Κατωτέρω έρχεται όδηγούμενος υπό μιξς νοστήμου, την αναβολήν maitresse έχούσας, νέος ώχρός, κατηρής, με βήμα άσταθές ως εις ικρίωμα μεταβαίνων. Ο δυστυχής κατεγίνετο επί δεκα ήμέρας να σχηματίσῃ το καλλίτερον plan, καθ' ή ήδύνατο να διαφύγη εύκολώτερον πᾶσαν τοιαύτην επικίνδυνον συνάντησιν· αλλ' ή τύχη τον κατέτρεξε· έπεσεν εις τας χείρας του έχθρου.

Μετ' ολίγην άφαιμάζιν του βαλαντίου του, άφίεται ελεύθερος, διότι ή Νόστιμη τρέχει να συναντήσῃ κανένα άλλον τοιοϋτον άξιωματικόν του επιτελείου.

Όλίγον άνωτέρω συναντᾶ τις ένα σύζυγον μετά της συζύγου του άνευ τέκνων· έχον φυσιογνωμίαν στείρου άνδρογύνου. ο σύζυγος έβάδιζε, ως θά βαδίξῃ άνθρωπος με γυνούς πόδας επί πυράς· έβιάζετο να εκέλθη, διότι έκαμνε, λέγει, πολύ ζέστη μέσα· τούναντίον ή σύζυγος εύρισκεν ότι κάμνει πολύ κρύο έξω. Την ιδέαν ταύτην την υπεστήριζεν εις άντισύζυγος δια νευμάτων μακρόθεν επιδεικνύων εις αυτην τεχνιέντ· περιήρημο μεταξωτό foulard, το μέλλον δώρον της.

Το πλήθος των γυναικων εις τα καταστήματα και ιδίως εις το Λούβρον ήτο άπειρον· χιλιαί άντιστοιχούν προς ένα άνδρα· ή σπάνις αυτη των άνδρων ήτον ευεζήγητος· διότι ουδεις επεθύμει να διακυβέσῃ άνευ λόγου την ζων και την τιμήν του βαλαντίου του· όλιγοι παρόντες ήσαν άληθεις ήρωες, μεταξύ των όποιων έχει την τιμήν να συγκαταλέγεται και ο δοϋλός σας.

Ούδαμώ ένθυμούμαι να ειδον ή να ήκουσα όμοίαν άπληστίαν της Παρισίνης· όλαί έννοούν να έχον ένα δώρον παρά τινος, όχι μόνον δι' αυτο τούτο το δώρον, αλλά και δια να δύνανται να κωχώνται εις τας όμοίας των ότι επροτιμήθησαν ή εκρίθησαν αξιαί πολλών δώρων, επιθυμούσιν να κολακίζηται πολύ ή φιλαρέσκειά των, να κάμουν επιδειξιν δια της πολυτελείας των. Η παρκαμονή δε της πρώτης του έτους χρησιμεύει ως ήμερα συνταγωνισμού προς επιδειξιν του πάθους τούτου.

Αι συνέπειαι τοιούτου φαινομένου βεβαίως δεν εινε κολακευτικαί ουτε ένθαρρυντικαί δια το μέλλον ενός έθνους. Δύναται να τας μαντεύσουν μόνον οι άνδρες Αθηναίοι και ή Madame Lizié.

Ένθυμήθην τώρα τας Αθήνας, την τρελλήν παρκαμονήν του νέου έτους, καθ' ήν διώκεται μετά συριγμών, κραταλισμών και βοής υπό των νεκνιών το παλαιόν έτος από της όδου Βρομού. Ένθυμούμαι την άφιξιν του Αι-Βασίλη κρατούντος το χαρτι και καλαμάρι· τας μάχας εισερχομένης εις πᾶν κρηφενέον ή ξενοδοχείον με την έρώτησιν εν άρχή τε «να τον πούμας» τραγουδούντας τον δυστυχ ή μέγαν συγγραφέα Βασίλειον· βλέπω τέλος όλην την Αθηναϊκήν κίνησιν, με τα γνωστά πρόσωπα της και περιστακμα εν κληθεί εορτή.

Ενώ εδῶ εύρίσκουμαι εν μιξ άπεράντω Έκθέσει. Όλοι οι Παρισίοι μεταβλήθησαν εις μιαν Έκθεσιν. Πλήθος και κρύτος δυνάμενος να βλάψῃ την άκοήν του Πανταξή και επιτρέπων εις τον κ. Σούτσον τον γέροντα πλήρη ελευθερίαν ενεργείας.

Εδῶ βλέπεις ένα εξηκοντούτη, γωλκίνοντα και βήχοντα συνάμα, όδηγούμενον υπό δύο Κοκοτών ως κλητήρων εις ένα πλησίον άδαμαντοπωλείον· εκει συλληθησαν μάχων δια κλοπήν επ' αυτοφόρω και όδηγούμενην υπό άλλων κλητήρων εις τα μέγαρα της Αστουσιμίας· όλίγον κατωτέρω συναντᾶς δεσποινίδα με όλας τας χάριτας της Γαλλίδος, άνθηράν, όρεκτικην· εν άντιθέσει δε προς αυτην μιαν καχεκτικην με συφιλιδικές εκδηλώσεις εις το πρόσωπον. Η άριστοκράτις ώθει και ώθεύεται με την marchande des quatre saisons. Εις κωστρωτός εύρίσκαται δεξιζ σου, και άριστερῆς εις βαρώνος, εις εν ίσως μόνον έμεινε το όνομα. Όπισθεν σου εις Καπουστίνος, έμπροσθεν σου μιξ πρώην Βασιλική με τα επτά χρώματα της ίριδος επί του προσώπου.

Τοιαύτη εινε ή όψις των μεγάλων boulevards εις παρομοίας περιστάσεις, ως και εν μέρει τας Κυριακάς· έχων δε τοιαύτην συνοδείαν ακολουθείς το μέγα άνθρώπινον τούτο βεύμα, το βεύμα της ζωής, δια να εκβληθής εις μιαν πλατείαν, ως εις θάλασσαν.

Ο άγων ύπερ της υπάρξεως εδῶ φανίεται, και μεταβάλλεται ακολουθώς εις άγωνά υπερ της διασκεδάσεως. Κίνησις, θερμότης, ζωή πανταχού.

Πάντες εργάζονται και πάντες διασκεδάζουσι· θυμαζεις τον πλούτον, το μεγαλείον της πόλεως, άλλ' εκπλήττεσαι συνάμα δια την πενίαν και την άθλιότητα τα άσματα της χαρῆς συγχωνεύονται με τα άσματα της επαιτείας, βλέπεις την υγιείαν έμφωλεύουσιν επί των βοδόχρου παρειᾶς τέκνων εύπθρων γονέων, την δε νόσον εκρηγνυμένην υπό των περι τον λαϊκόν χοιραδικών κρατήρων άθλιών τέκνων σκαλετωδών γονέων.

Καταστροφή και άρμονία εινε άπαράιτητοι προς ύπαρ-

ξιν μεγάλων κέντρων συναθροίσεως ανθρώπων, οίοι είνε οί Παρισίοι.

* *

Σεΐς οί 'Αθηναΐοι ούδέν άλλο εΐσθε ή βιάτραχοι καάζοντες άμέριμνοι εΐς τās λίμνας του Γκννοπούλου ή τών Χαυτειών, με έν πλεονέκτημα πλειότερον, τὸ του καπνίζεΐν, εΐς ούδέν ώφελουόντες τήν άνθρωπότητα, ούτε τούλάχιστον εΐς φυσιολογικά πειράματα χρησιμεύοντες. Πνευματικῶς δέν κινεΐσθε, ήθικῶς διόλου, και έπομένως άκόμη όλιγώτερον, έννοεΐται πρὸς τὰ πρόσω, πολιτικῶς, έμπορικῶς, κοινωνικῶς.

* *

'Αλλά δια νά μη άπομακρυνθώμεν του θέματός μας, κύριε Κκλιθάν, και έμμείνωμεν εΐς τήν περιγραφήν τής πρώτης του νέου έτους ένταύθα, εΐνε άνάγκη νά σās λησημονήσω πρὸς στιγμήν ή ένθύμησίς σας με παρασύρει.

Τώρα τί άλλο θέλεις νά μάθης ;

'Ότι δια τριάκοντα άργύρια μία Παρισινή εΐνε ικανή νά παραδώση τριάκοντα Χριστούς και παραδείσους; ή ότι εΐς Παρισινός προτάσσει παντός άλλου αΐσθήματος τὸ του εχυμφέροντος, ών ώς πρὸς τούτο ό γαιδουρότερος τών ανθρώπων ;

Τούτο έννοεΐται και εζάγεται εύκόλως εκ τής πυρετώδους πρὸς έργασίαν καθημερινής κινήσεως τών ανθρώπων, ή όποία εΐνε εΐς βαθμὸς μόνον άνώτερος κατὰ τήν πρώτην του νέου έτους, τὸ όποϊον σοι περιγράψω

Ένα μικρὸν παράδειγμα αΐσχροϋ συμφέροντος.

'Εδωκα μετὰ μεγίστης λύπης εΐς τὸν concierge μου ένα πεντόφρακτον ώς δώρον του νέου έτους· τήν επαύριον με εΐδοποιεΐ ότι τῷ οφείλω 20 centimes ή λεπτά, διότι έπλήρωσεν εζ ιδίων του μίαν επιστολήν μου πρὸ καιροϋ γίνω δάκρυα μετανοίας δια τήν γενναιοδωρίαν μου, αλλά και πληρώνω.

Συχνάζεις έπί έν έτος εΐς καφφεναϊόν τι· εζώδευσες πολλά· αλλά μίαν ήμέραν έλησημόνησε; νά πληρώσης τὸν καφέ σου και εζέερχεσαι· πνευστιῶν σε φθάνει ή ύπερέτης εΐς τὸν δρόμο και σε ζητεΐ τὸ ήμισυ φράγκο κατὰ παραγγελίαν του άθλίου καφφετζή. Τέλος εΐς τὸ κεφάλαιον τούτο ή Παρισινός υπερβαίνει και τὸν Μωραΐτην, από τὸν όποϊον τούλάχιστον ή φιλατιμική δέν λείπει εύκόλως.

'Ο Γάλλος έχει τὸν άνειλικρινέστερον χαρακτήρα, τὸν δέ μισοξενισμὸν εΐς τὸν ύπατον βαθμὸν άπατώνται πολὺ οί έχοντες τήν έναντίαν ιδέαν· δέν πρέπει δέ νά εΐνε εζζιοι συμπαιθείας εΐμή μόνον υπό τών ήλιθίων του συμμοϋ νέων και τών έφυλισθεισών γενεών έν τῇ 'Ανατολή δια τούς επιπολαίους τρόπους τής ψευδοϋς ευγενείας των. Αύτὴν τήν ιδέαν θά έχωσι περι αὐτῶν πάντες οί επισκεπτόμενοι τὸν τόπον των.

Τελευτῶν τήν επιστολήν μου, κύριε Κκνίθλας, οφείλω, έπί τῇ εύκαιρίᾳ τής άφιξεως του νέου έτους εκεΐ, νά σε κατακαθῶ μακροβιότητα και ευημερίαν όσην δέν επιθυμεις· τούς δέ λοιπούς συντάκτες του «Μη Χάνεσαι» παραπέμπω νά λάθουν τήν εύχήν μου παρὰ του Μικράκη, όστις εΐμαι εγώ ή ίδιος, τὸ πνεϋμα του δηλαδή, του σώματος εϋρισκομένου έν 'Αθήναις υπό τὸ όνομα Μικράκης, τής δέ ψυχῆς του εΐς τὰ Πιπτήσια νομίζω.

A . . .

ΑΚΜΑΖΟΥΣΙΙ

εΐ μόνον φη, και τούθ' πολύ

Εΐς τήν καρδιά του χειμῶνος.

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΟΙΝΟΙ

των

των των

ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

- Δίδουν ζών,
- Δίδουν θερμότητα,
- Δίδουν χρώμα,
- Δίδουν νεότητα,
- Δίδουν κάλλος,
- Δίδουν ευφύαν,

ΟΙ ΟΙΝΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

πωλούμενοι εν όδῳ Σταδίου άπέναντι του Ταχυδρομείου.

Εΐς τὸ γνωστὸν όπτικὸν κατάστημα του ΙΩΣΗΦ ΛΑΒΑΡΒΕΡΑ κατὰ τήν όδὸ μου αρ. 37 πλησίον τής Καπνικαρέας εϋρισκονται η εΐδη όπτικῶν, φυσικῶν και μαθηματικῶν εργαλείων και πολλά εΐδη χρήσιμα και ώραϊότητα.

Τιμαϊ συγκαταβατικαϊ (6 ε΄.)

Έκτακτος συλλογή μύρων εΐς τὸ ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

(Όδὸς Αλόλου, κάτωθεν τής μεγάλης οικίας Μελά.)

Νεωστὲ έκομίσθησαν εκ τών καλλιτέρων Μυρεψίων 'Αγγλίας ('Ατικισων!) και Γαλλίας (Cellé Frères!) άπαντα τὰ εΐδη τής κομμωτικῆς δι' άνδρας και Κυρίας.

Ι Δ Ι Ω Σ

Μύρα — 'Αρώματα — Σάπωνες — Κόνεις δι' όδόντας — Γάλακτα — Ψήκτραι, εΐδη κτενίσματος. κλπ. κλπ.

ΜΕΤΡΙΑΙ ΤΙΜΑΙ, ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΑΙ.

(εβ΄. 6)

Τύποις «ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ»